

Van: [redacted] >

Verzonden: 21-06-2026 22:05

Aan: [redacted] >

Onderwerp: Zienswijze [redacted]

Geachte [redacted]

Bijgaand treft u mijn zienswijze aan ten aanzien van uw voornemen tot het opleggen van een dwangsom met kenmerk 0652953021.

Ik verneem graag terug van u.

Met vriendelijke groet,

[redacted]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Aan het dagelijks bestuur van
Waterschap Brabantse Delta
Afdeling Vergunningen, Toezicht en Handhaving

[REDACTED]
Postbus 5520
4801 DZ BREDA
[REDACTED]

[REDACTED], 21 juni 2026

Betreft: Zienswijze voornemen last onder dwangsom

Geacht bestuur, geachte [REDACTED]

Ik ontving uw brief van 9 april 2026, verzonden 13 april 2026, inhoudende een voornemen tot het opleggen van een last onder dwangsom ten aanzien van de bij het waterschap in eigendom zijnde percelen, kadastraal bekend als RDK02I514 en RDK02I515, ter hoogte van Keizersveer 13/a te Raamsdonksveer

Uw voornemen is gebaseerd op een aantal feitelijk en juridisch onjuiste veronderstellingen en uitgangspunten. Om die reden maak ik hieronder aan u op punten mijn zienswijze kenbaar.

Er is thans geen sprake (meer) van een overtreding

In uw voornemen geeft u aan, dat sprake is van overtreding van voorschrift 13.6 van de aan mij verleende watervergunning d.d. 22 januari 2016 (kenmerk: 16UTP01900). In dat voorschrift staat:

'Na beëindiging van het gebruik van het waterschapseigendom (of na ontbinding van de privaatrechtelijke overeenkomst) moeten alle niet-waterkerende objecten waarvoor in dit besluit vergunning is verleend direct door en op kosten van de vergunninghouder uit de waterkering worden verwijderd. Voor het verwijderen dient een aparte watervergunning aangevraagd te worden.'

Het waterschap heeft mij direct na de beëindiging van het gebruik destijds niet in de gelegenheid gesteld de vergunde objecten te verwijderen en daarmee te voldoen aan het vergunningvoorschrift in kwestie. Het waterschap heeft de percelen immers – zonder mij eerst in de gelegenheid te stellen om aan het voorschrift te voldoen of mij überhaupt op het voorschrift te wijzen - direct weer verhuurd aan de huidige gebruikster. Die verhuur cq. het daaruit voortvloeiende feitelijke gebruik heeft vervolgens jarenlang geduurd en duurt nog altijd voort. Het was destijds derhalve niet mogelijk om aan het voorschrift te voldoen en al helemaal niet als in het toen beschikbare tijdsbestek voor de verwijdering ook nog een waterschapsvergunning had moeten worden aangevraagd en verleend. Met het sluiten van een overeenkomst met een nieuwe gebruikster heeft het waterschapsbestuur mij de mogelijkheid om (direct, maar ook daarna) aan de vergunning te voldoen ontnomen.

Als er al een handhavingprocedure had moeten worden ingezet, dan had dat destijds gemoeten – na het einde van het gebruik door mij – en niet nu, zo’n viereneenhalf jaren na de beëindiging van het gebruik. Het had op de weg van het waterschap gelegen om de percelen reeds bij het einde van het gebruik door mij te controleren. Het pas nu inzetten van een toezicht- en handhavingprocedure is het slotstuk van een onzorgvuldige procedure en daarmee onrechtmatig.

Mijns inziens kan ook niet van mij worden verwacht, dat ik zo lang maar moet afwachten tot zich eindelijk de gelegenheid voordoet (in dit geval dus na viereneenhalf jaar, wat al onredelijk lang is), dat ik een vermeende overtreding ongedaan zou kunnen maken. Dat geldt te meer nu de onmogelijkheid tot het nemen van maatregelen op de percelen juist is gecreëerd en in stand gehouden door het waterschap zelf, als eigenaar en verhuurder van de percelen. Dit alles is in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel.

Het vergunningvoorschrift heeft mijns inziens thans dus geen werking meer ten aanzien van ondergetekende. Ik kan dan ook niet meer worden geacht te zijn gehouden aan voorschrift 13.6 van de bedoelde watervergunning.

Ik ben niet machte om de overtreding te beëindigen

Mocht u toch van oordeel zijn, dat thans nog wel sprake is van een overtreding van voorschrift 13.6 van de waterschapsvergunning met kenmerk 16UTP01900 (quod non), waarvan ik de overtreder zou zijn, dan dient te worden geconcludeerd, dat ik niet bij machte ben om de overtreding te beëindigen. De desbetreffende percelen worden immers reeds sinds 2021 verhuurd (of in elk geval feitelijk in gebruik gegeven) aan een derde gebruikster, die de percelen

met bijbehorende zaken eveneens als privétuin gebruikt. Het kan niet van mij worden verwacht, dat ik een privéterrein van een derde betreed, laat staan dat ik ter plekke zaken verwijder, die zij nog altijd in gebruik heeft. U verlangt daarmee van mij, dat ik huisvredebreuk (artikel 138 Wetboek van Strafrecht) pleeg en andermans bezit/eigendom verniel. Dat dit terrein wordt gehuurd van het waterschap zelf en niet in eigendom is van de huidige gebruikster doet aan deze situatie niets af.

U geeft zelf in uw voornemen aan, dat de tuin is omheind met een schutting, een toegangspoort en een afrastering/haag. Hieruit blijkt op zich al voldoende, dat ik de percelen niet kan betreden. Nagenoeg alle zaken (en dus ook het beschreven schuurtje) waarop de voorgenomen last ziet, zijn zaken die binnen de omheining/achter de toegangspoort liggen of onderdeel uitmaken van de omheining. Alle zaken in kwestie maken onderdeel uit van het privéterrein.

Op zichzelf genomen is het opleggen van een last onder dwangsom om deze reden reeds onrechtmatig (onredelijk en onevenredig) vanwege het ontbreken van feitelijke beëindigingsmacht mijnerzijds. Zoals reeds aangegeven is hierbij van belang, dat deze situatie door het waterschap zelf is gecreëerd en in stand wordt gehouden. Het is onverenigbaar met de beginselen van behoorlijk bestuur (zorgvuldigheidsbeginsel en beginsel van fair play) om enerzijds de naleving onmogelijk te maken en anderzijds handhavend op te treden.

Ook ten tijde van het door u aangehaald schrijven 725069, d.d. 29 maart 2024 (zo'n tweeëneenhalf jaar na einde gebruik) was ik reeds niet bij machte om de vermeende overtredingen te beëindigen. Sterker nog, op dat moment was zelfs de huurovereenkomst ten aanzien van de percelen met de huidige gebruikster niet opgezegd.

Concluderend kan het waterschapsbestuur iemand niet door middel van een last onder dwangsom dwingen om iets te doen waartoe diegene feitelijk of juridisch niet in staat is. Een bestuursorgaan kan een herstelsanctie slechts opleggen als er sprake is van een overtreding en de overtreder deze overtreding kan beëindigen. De voorgenomen last is niet uitvoerbaar en mag om die reden niet aan mij worden opgelegd.

Tijdsverloop versus rechtszekerheid

In de onderhavige casus is het tijdsverloop van groot belang: niet in termen van verjaring, maar omdat de percelen reeds viereneenhalf jaar aan een andere gebruikster zijn verhuurd. In al die tijd (die nog altijd voortduurt) kon en kan ik geen handelingen op of om de percelen verrichten. Ook sinds de laatste

controle/constatering (d.d. 25 september 2025) zijn alweer reeds negen maanden verstreken.

In het voornemen gaat u er steeds vanuit, dat ik steeds in een 'standby' positie moet staan om, als het waterschapsbestuur daartoe eindelijk de gelegenheid bewerkstelligt, op de percelen de vermeende overtredingen ongedaan te maken. Dit is in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel. Ook nu – ten tijde van het voornemen – is het tijdstip wanneer juridische procedures met de huidige gebruikster (ik neem aan dat zij niet zonder juridische slag of stoot het gebruik zal opgeven) definitief zullen zijn geëindigd zeer ongewis. Moet ik nu nogmaals jaren wachten tot ik eindelijk wel of niet de vermeende overtreding zal kunnen/mogen beëindigen?

Zoals reeds gesteld moet het vergunningvoorschrift in kwestie mijns inziens worden geacht te zijn uitgewerkt.

Voorgenomen besluit is onevenredig gelet op het beoogde belang

Het belang van handhaving is mij ook niet helemaal helder: de waterkering werkt al jaren zonder problemen, ook met de aangebrachte voorzieningen. Dat was destijds juist ook de reden dat de watervergunning voor het aanbrengen van de voorzieningen gewoon kon worden verleend.

Onvoldoende is dan ook onderbouwd dat het waterkeringsbelang in casu groter zou zijn dan mijn belang (o.m. rechtszekerheid), een gebruiker van bijna vijf jaar geleden, die ook nu nog geen maatregelen kan nemen op de percelen. Dit geldt te meer nu de huidige situatie per saldo grotendeels gelijk is aan de situatie op het moment dat ik de percelen in gebruik nam. Ik heb destijds eigenlijk vooral (hoogwaardigere) zaken aangebracht, ter vervanging van zaken die al op de percelen aanwezig waren.

Begunstigingstermijn is niet realistisch

Duidelijk moge zijn dat de in het voornemen beschreven begunstigingstermijn (1 juni 2026 tot en met 5 juli 2026) door tijdsverloop niet meer realistisch is.

Die termijn was sowieso al niet realistisch, omdat binnen een gegeven termijn ook nog een afzonderlijke omgevingsvergunning aangevraagd én verleend zou moeten worden voor de verwijdering van de zaken. Daarmee zou in een begunstigingstermijn rekening moeten worden houden.

In dit kader is van nog groter belang, dat ik ter plekke überhaupt geen maatregelen kan treffen, omdat het waterschap – naar ik aanneem – nog een of

meerdere juridische geschillen heeft met de huidige bewoonster, die van groot belang zijn voor de onderhavige, voorgenomen beschikking en de termijnen daarin.

Hoogte van de dwangsom is onredelijk

In het voornemen wordt gesteld, dat het waterschapsbestuur de gestelde bedragen en de daarbij gestelde maxima in redelijke verhouding acht tot het te dienen belang en de beoogde werking van de dwangsom. Die conclusie wordt kortweg en zonder onderbouwing getrokken. Naar mijn oordeel zijn de gestelde bedragen en het gestelde maximum (van 6000 euro) veel te hoog, mede gelet op het feit dat onvoldoende is onderbouwd, dat het waterkeringsbelang daadwerkelijk in het geding is. Een lager bedrag zou zeker ook voldoende prikkel tot naleving van de vermeende overtreding geven.

Gesprek d.d. 30 april 2026

Op 30 april 2026 heb ik samen met [REDACTED], een gesprek gevoerd met [REDACTED] in het kantoor van het waterschap. Tijdens dit gesprek gaf [REDACTED] onder meer aan het voornemen te hebben de last onder dwangsom op te leggen en afhankelijk van het verloop van de juridische procedure(s) met de huidige bewoonster de begunstigingstermijn van de last steeds te zullen verlengen. Tijdens dat gesprek hebben wij al duidelijk gemaakt, dat deze werkwijze juridisch tot problemen leidt, gelet op hetgeen hierboven is beschreven. De voornaamste reden is dat een dergelijke beschikking onrechtmatig zou zijn, simpelweg omdat ik ten tijde van de begunstigingstermijn in de beschikking niet bij machte zal zijn om een overtreding (waarvan mijns inziens dus geen sprake is) te beëindigen. Bovendien leidt een dergelijke werkwijze tot strijd met het rechtszekerheidsbeginsel. Ik moet immers steeds maar (weer) wachten tot ik 'aan de slag' zou kunnen en er ontstaat daarmee ook onnodige onzekerheid of en op welk moment er wel of niet dwangsommen gaan verbeuren. Ik kan mij niet voorstellen dat een bestuursrechter een dergelijk besluit rechtmatig zou achten.

Wij hebben tijdens bedoeld gesprek ook het verzoek gedaan om deze casus op een andere wijze (bijvoorbeeld door middel van een minnelijke regeling) op te lossen, maar het waterschap heeft daaraan geen gehoor gegeven. Wij roepen het waterschapsbestuur op deze oplossing nogmaals te overwegen.

De beschreven herstelmaatregelen vallen niet onder voorschrift 13.6

U geeft in uw voornemen aan, dat de herstelmaatregelen mede zouden moeten bestaan uit het herstellen van de grasmatten, zodat die erosiebestendig zal zijn, door het inzaaien van beschadigde plekken met graszaad van het type natuurdijk

II, 30kg/ha. Deze herstelmaatregel kan echter niet op voorschrift 13.6 worden gebaseerd. Nergens in dat voorschrift wordt immers de verplichting opgelegd herstelmaatregelen te verrichten ten aanzien van de erosiebestendigheid van de bodem van de percelen. In het – niet meer vigerende voorschrift – worden slechts verplichtingen tot verwijdering opgelegd.

Conclusie

Gelet op al hetgeen hierboven is uiteengezet, dient te worden geconcludeerd dat de voorgenomen beschikking onrechtmatig en ondoelmatig zal zijn. Ik dring er dan ook op aan om het voornemen niet om te zetten in een definitieve beschikking, die ik in bezwaar en in rechte zal moeten bestrijden. Ik verzoek u kort gezegd dan ook af te zien van verdere handhaving.

Vriendelijk groetend,

A redacted signature consisting of a solid grey rectangle with a small blue square containing a white letter 'J' at the bottom right corner.